

**«Мовчать слова, як квіти обеліскам!
Хвилиною мовчання вшанувать
Зосталось мертвих рідних, близьких.
Чорнобильського болю не пізнать.»**

Сценарії вчора пам'яті до дня ліквідатора Чорнобильської трагедії

Ведучий 1 "...Третій Ангел просурмив впала з неба велика зірка, що горіла, немов світильник. Впала на третину рік на джерела вод. Ім'я цієї зірки – полинь. Третина вод стала полином. Багато людей вмерли від вод, тому що вони гіркими стали..." /Біблія. Новий зав т. Откровення святого Івана Богослова/.

Ведучий 2 26 квітня!... В ніч із забуття
Йде страшне створіння – атомне дитя.
Суть його безкровна і зіниць нема,
І уста безмовні, і душа німа.
Вирвавшись на волю з мороку ночей,
Вже калічить долі і батьків й дітей.
Це страшне створіння цілє страшну тайть,
Поглина сумління, душі нам двоїть.

Ведучий 1 У ніч з 25 на 26 квітня 1986 року о першій годині 23 хв. 40 сек., коли всі спали безтурботним сном, над 4-м реактором Чорнобильської атомної електростанції несподівано розірвало нічну темряву велетенське полум'я. Почався новий відлік українського часу. Болісний, Гіркий. Печальний Чорнобиль. Це земля, стежки якої заросли травами, якими ніхто не ходить. Це слово сьогодні стало символом горя, страждань, розорених людських осель

Ведучий 2 О Боже, Боже, як ти міг
Страшне це лихо в світ пустити.
Мабуть і думки не було
Що можуть зло таке вчинити.
О Боже, Боже, поможи.
Дай хворим ліки, кволим силу,
Надію всім, хто уцілів
І спокій тим, хто ліг в могилу.
Скільки невинних полягло,
А скільки в муках помирає.
А немовлята... їх за що
Нещадно доля так карає?

Відео кліп «Пісня про Чорнобиль»

Ведуча 1 14 грудня в Україні відзначається «День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС». Події *30-річної* давності ніколи не зітруться з пам'яті ні сучасних, ні наступних поколінь. Ця катастрофа є болем для всієї України. І тепер не лише в квітневий день 26 числа, а і в грудні вже стало доброю традицією вшановувати пам'ять тих, хто пожертвував своїм життям, захищаючи нас від атомного лиха. Адже саме в цей день, 14 грудня, було завершено будівництво саркофагу.

Ведуча 2 Чорнобиль для нас ніколи не стане минулим. Величний подвиг здійснили всі, хто брав участь у ліквідації наслідків вибуху на четвертому енергоблоці атомної станції.

Ведуча 1 Тієї ж трагічної ночі на АЕС почали прибувати спеціалісти-ядерники та пожежники для ліквідації аварії. Пізніше їх так і назвали – ліквідатори. У небезпечній зоні вони працювали позмінно. Ті, хто набрав максимально небезпечну зону радіації поверталися додому, а на їх місце приїздили інші. Але спочатку так ніхто і не знав наскільки небезпечне радіаційне зараження. Перш за все потрібно було загасити пожежу, аби вогонь не охопив інші енергоблоки. Бо якщо б це сталося, катастрофа була б всесвітньою.

Ведучий 2 Лейтенанти – хлопці непохитні,

Молоде, вогняне покоління.
Ви, як пам'ять, у тривожнім світі,
Роду незнищеного коріння.
Сівачі, поліщуки від роду –
Ви з вогнем назавжди подружили.
В сонце ткану днину і в негоду
Той вогонь перепинить зуміли.

Ведучий 1. Наш народ уперше зустрівся з такою грізною силою, як ядерна енергія, що вийшла з-під контролю.

Ведучий 2 Зойкнула Земля чайним криком:

- Сину, вбережи і захисти!
Вийшла мати із іконним ликом:
- Іди, синочку. Хто ж, коли не ти?..
Спалахнуло Небо, впало крижнем:
- Сину, вбережи і захисти!
Вийшла жінка з немовлятком ніжним:
- Йди, коханий. Хто ж, коли не ти?
І уже ні сина, ані мужа,
Лиш розверсті зорані поля...
Та пліч-о-пліч стали Біль і Мужність.
Дух і Воля. Небо і Земля.

Ведуча 1 Тієї ночі було на зміні 50 чоловік. Усі до одного з честю виконали свій громадський і службовий обов'язок. Всі вони, перебуваючи в зоні високої радіації, не покинули свої робочі місця і, ризикуючи своїм життям, зробили все можливе і навіть неможливе, щоб попередити поширення аварії, врятувати станцію від руйнувань.

Ведучий 2 Перший удар на себе,
Перший вогонь на себе:
Так одчайдушний Данко
Людям віддав своє серце.
Як же тут не згадати,
Поруч з ним не назвати -
Вас, що уміли серцем
Грізним вогонь зупиняти.

Ведуча 1: Першими до реактора через кілька секунд за тривогою прибули пожежники ВПЧ-2 з охорони АЕС на чолі з 23-річним начальником караулу, лейтенантом Володимиром Правиком.

Ведуча 2: Ті, що згоріли в огні
В перші хвилини двобою,
Землю прикрили собою,
Як наші діди на війні.
Не залишили пости,
Мужньо стояли на герці,
Пам'ятник їм вознести
Треба у кожному серці.

Ведучий 1 Тієї трагічної ночі лейтенант і сержанти пожежної охорони здійснювали свою звичайну роботу. А ситуація була незвичайна - поруч "дихав" смертельним подихом реактор. Не було часу думати про себе: треба було рятувати станцію. І вони її врятували. Всі 28 чоловік двох караулів затулили її собою. З них 6 чоловік загинуло. Так вони жили, працювали й увійшли в безсмертя.

Ведучий 2 Подій могло не бути тієї ночі,
А скільки сили віддано й життів
За те, що хтось у чомусь поспішив.
Чорнобиль - тільки лиш маленька віха
Загрозливої для людей біди,
Він є відлунням ядерного віку,
Й, можливо, в нім майбутнього сліди...

Ведучий 1: Суворий екзамен тримали всі: пожежники, транспортники, будівельники, медики, спеціальні частини хімзахисту, вертольотчики та інші підрозділи Міністерства оборони, Міністерства внутрішніх справ.

Ведучий 2 Занадто сито ми живем ?
Забувся справжній смак неолі?
І вже й не маємо проблем ?!
Доволі сліпати, доволі!
Ні, жертви вимагають з нас
Засвоєння страшних уроків.
Байдужість випалиш не враз,
А час не жде своїх пророків.

Ведуча 1 Серед тих, хто першими опиняється на місцях, позначених смертю і болем обов'язково є медики. Їм не звикати до екстремальних умов. Але тоді, у 1986-му, мало хто знав, що собою представляє аварія на ЧАЕС. Це — пізніше. А тоді, у травні 1986-го, вірні своєму обов'язку, медпрацівники поспішили в "зону". Їм першим було найважче. Насамперед тому, то знали, як це може позначитись з часом на здоров'ї людей. Про себе тоді ніхто не думав. Це завдяки їхній і інших ліквідаторів мужності та звитязі вдалося нарешті приборкати смертоносну стихію, врятувати рідну землю від радіаційного опустошення.

Ведучий 2 Вони були серед перших, і першими пішли із життя. Коли їм у 1986 році сказали: "Треба", вони нічого не питали, зібрали наспіх свої речі і поїхали в "зону". Працювали. Кожен з них поруч з тисячами інших робив там свою звичну справу. Сьогодні зрозуміло: наслідки аварії на ЧАЕС могли б бути значно більшими, якби не самопожертва і мужність тих, хто був там у перші тижні після лиха...

Ведучий 1 Чорнобильський вітер по-душах мете,
Чорнобильський пил на роки опадає,
Годинник життя безупинно іде ...
Лиш пам'ять, лиш пам'ять усе пам'ятає.

Ведуча 2 Коли оцінили масштаби катастрофи, стала очевидною евакуація населення із найбільш небезпечної зони радіусом 30 км навколо станції. Люди назавжди покидали рідні домівки. Ох, як нелегко було людям залишати той край, де народилися, вирости, землю, де були могили предків, де все рідне, дороге. Для людей ця місцевість стала мертвою, але природа і далі продовжує життя.

(пісня "На Чорнобиль журавлі летіли").

Ведучий 1 Чорнобиль. Тепер це слово знає увесь світ. Чорнобиль — це мука і трагедія, це подвиг і безсилля, це пам'ять. Це наш нестерпний біль.

Ведучий 2 Ти відомий сьогодні кожному —	Мій Чорнобиль! Зелений пагорбе,
Не ім'ям своїм, а бідою.	У якому ти жив сторіччі!
Тою вулицею порожньою	Запеклись перестиглі ягоди,
Понад прип'ятською водою.	Наче кров, на твоїм обличчі.

Відео кліп «Чорнобиль – 30 років після катастрофи»